

לזרוס והדרקון

אגדה צוענית

אחרי ימים אחדים אמרו לו הדרקונים שנהוג
אצלם להביא מים ועצים לפי התור, ומאחר
שהוא עכשיו חי איתם, הגיע תורו לעשות
זאת.

לזרוס יצא לבאר. לדרקונים היה נאד ענקי
שיכול היה להכיל כמות גדולה של מים. לזרוס
בקושי יכול היה לסחוב את הנאד ריק. לכן לא
ניסה אפילו למלא את הנאד במים, ובמקום
זאת התחיל לחפור סביב הבאר.

אחרי שעבר זמן ולזרוס לא חזר הדרקונים
שלחו את אחד מהם לראות מה קורה. כשזה
הגיע לבאר ראה את לזרוס חופר. אמר לו
לזרוס "לא נצטרך יותר להטריח את עצמנו
עם סחיבת המים. אביא הביתה את הבאר
כולה וכך נפתור את הבעיה."

אך הדרקון צעק "לא, לזרוס, בשום אופן לא.
אנחנו נמות מצמא. מוטב כבר שנשחרר אותך
מתורנות הבאת המים."

אחרי זמן מה הגיע תורו של לזרוס להביא
עצים להסקה. הדרקונים בדרך כלל לקחו עץ
שלם על הכתף והביאו אותו כל הביתה. אך

היה פעם סנדלר בשם לזרוס שאהב מאוד
דבש. יום אחד, כשאכל דבש תוך כדי עבודה
זבובים רבים כל כך התישבו על חלת הדבש
שלו שהוא במכה אחת של סמרטוט הרג
ארבעים מהם. אזי הזמין אצל חרט חרב
שעליה כתב היה "הרגתי ארבעים במכה
אחת" ועם החרב הזו יצא לתור בעולם. יום
אחד הגיע לבאר, שם נשכב לנוח.

באותה הארץ חיו דרקונים רבים שאחד מהם
בא לשאוב מים מהבאר. הוא ראה את לזרוס
ישן וקרא מה כתוב על חרבו. בבהלה גדולה
חזר הדרקון לחבריו וסיפר להם על הזר בעל
כוח העצום, והם יעצו לו להתיידד איתו.

הדרקון חזר לבאר, העיר את לזרוס והציע לו
חברות. לזרוס הסכים, וכאשר פקיד האזור
אישר את ההסכם הלך להתגורר עם
הדרקונים.

ענה "יתושים עקצו אותי נורא הלילה." זה הבהיל את הדרקונים, כי באמת האמינו כי המכה שלהם הייתה ללזרוס כמו עקיצת יתוש. הם מאוד רצו להתפטר ממנו, שאלו האם יש לו אישה או ילדים, ואמרו שאם ירצה ללכת לבקר אותם יתנו לו שק מלא זהב. לזרוס הסכים לזה, אך ביקש שאחד הדרקונים יביא את שק הזהב איתו הביתה. הם הסכימו ואחד מהם הלך איתו. כשהגיעו כבר קרוב אמר לזרוס "המתן כאן. אני מוכרח להכנס הביתה ולקשור את ילדי. אחרת הם יתנפלו עליך ויאכלו אותך." הוא נכנס לבית, קשר את הילדים בחבל ואמר להם "כשרק תראו דרקון צעקו בכל רם 'בשר דרקונים! בשר דרקונים!'" וכך, כאשר הדרקון נכנס עם שק הזהב הילדים התחילו לצעוק "בשר דרקונים! בשר דרקונים!" וזה הבהיל את הדרקון כך שעזב את השק וברח. בדרך פגש הדרקון בשועל ששאל אותו מדוע הוא כל כך מבוהל. הוא ענה שהוא מפחד

לזרוס לא יכול היה לעשות כך ולכן הלך ליער עם חבל עבה והתחיל לקשור את העצים. הוא נשאר שם עד הלילה. כשהדרקונים שלחו אחד מהם לראות מדוע לזרוס אינו חוזר אמר לו לזרוס "אביא את כל היער הביתה וכך נוכל לנוח." אך הדרקון צעק "לא, אל תעשה זאת. אנו נמות כולנו מקור. מוטב שתשחרר מהתורנות הזו" והוא הוציא אחד העצים מהאדמה, שם על כתפו והביא הביתה. הם חיו כך זמן מה אך לדרקונים נמאס לזרוס, שחופשי היה מהבאת מים ועץ. לכן הם התייעצו והסכימו להרוג את לזרוס בשינתו. אך לזרוס שמע את תוכניתם ובלילה שם בול עץ במקום בו ישן בדרך כלל, וכיסה אותו במעילו, ובעצמו הסתתר. בלילה בא דרקון ונתן מכה גדולה בגרזן, עד שבול העץ התפרק. הם חשבו כבר שהתפטרו מלזרוס אך זה נשכב במקומו ולקראת בוקר התחיל להתאנח בקול. הדרקונים שמעו ושאלו מה קרה והוא

מילדי לזרוס שכמעט ואכלו אותו. השועל צחק ממנו ואמר "מה, אתה מפחד מילדי לזרוס? היו לו שתי תרנגולות שאחת מהן אכלתי אתמול ועכשיו אני הולך לאכול את השניה. אם אינך מאמין בוא איתי ותראה, רק קודם קשור את עצמך לזנב שלי.

כך הם באמת עשו והלכו להראות לדרקון מה קורה באמת, אך כשהתקרבו לביתו ראו את לזרוס עם רובה עומד לפני הבית. הוא קרא לשועל "בטלן שכמותך! אמרתי לך להביא את כל הדרקונים הנה, ואתה מביא לי רק אחד?" כשהדרקון שמע זאת הסתובב ורץ משם כל כך מהר שהשועל הקשור אליו התחיל לדפוק בראשו באבנים ונהרג.

ולזרוס בנה לעצמו בית גדול עם זהב של הדרקונים ושם בילה עם משפחתו עד סוף ימיו.